

különszám
Szívhang
Szerelem ellen
nincs orvosság

Tina Beckett

Aki mer, az nyer

Amy Andrews

Nappali fényben

Lilian Darcy

Az elveszett fiú

Minden jog fenntartva. Jelen kiadvány bármely részét tilos a kiadó írásos engedélye nélkül módosítani, sokszorosítani, bármilyen elektronikus vagy gépi formában és egyéb módon közzétenni vagy terjeszteni, beleértve a fénymásolást, felvételkészítést és mindenfajta információtároló vagy -visszakereső rendszert; kivételt képez a kritikus, aki kritikájában rövid szakaszokat idézhet belőle. Ez a kiadvány a Harlequin Enterprises ULC-vel létrejött megállapodás nyomán jelenik meg. Jelen mű kitalált történet. A nevek, személyek, helyszínek és események a szerző képzeletének termékei, vagy fiktív módon alkalmazza őket. Bármely hasonlóság élő vagy halott személlyel, üzlettel, vállalattal, eseménnyel vagy helyszínnel teljes mértékben a véletlen műve, és nem a szerző szándékát tükrözi.

§ All rights reserved including the right of reproduction in whole or in part in any form Without limiting the generality of the foregoing reservation of rights, no part of this publication may be modified, reproduced, transmitted or communicated in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopy, recording or any information storage and retrieval system, without the written permission of the publisher, except for a reviewer, who may quote brief passages in a review. This edition is published by arrangement with Harlequin Enterprises ULC. This is a work of fiction. Names, characters, places and incidents are either the product of the author's imagination or are used fictitiously, and any resemblance to actual persons, living or dead, businesses, companies, events or locales is entirely coincidental and not intended by the author.

© Tina Beckett, 2020 – Vinton Kiadó Kft., 2025

Eredeti címe: *Risking It All for the Children's Doc* (Harlequin Mills & Boon, Medical Romance)

▪ *Magyarra fordította:* Kiss Klára

© Amy Andrews, 2009 – Vinton Kiadó Kft., 2025

Eredeti címe: *Greek Doctor, Cinderella Bride* (Harlequin Mills & Boon, Medical Romance)

▪ *Magyarra fordította:* Stein Antal

Második, átdolgozott kiadás. (Első megjelenés: 2012)

© Lilian Darcy, 2007 – Vinton Kiadó Kft., 2025

Eredeti címe: *Long-Lost Son: Brand-New Family* (Harlequin Mills & Boon, Medical Romance)

▪ *Magyarra fordította:* Kiss Gábor

Második, átdolgozott kiadás. (Első megjelenés: 2011)

Nyomtatásban megjelent: a Szívhang különszám 87. számában, 2025

Átdolgozott kiadás

ISBN 978-615-108-018-4

• *Kép:* Shutterstock

A HARLEQUIN® és™ a Harlequin Enterprises Limited™ vagy a konszern leányvállalatai tulajdonában álló védjegy, amelyet mások licencia alapján használnak.

Magyarországon kiadja a Vinton Kiadó Kft., 2025

- *A kiadó és a szerkesztőség címe:* 1118 Budapest, Szüret u. 15.
- *Felelős kiadó:* dr. Bayer József
- *Főszerkesztő:* Vaskó Beatrix
- *Telefon:* +36-30-300-9899; *e-mail-cím:* info@vintonkiado.hu

Kiadónk újdonságairól, a megrendelési lehetőségekről honlapunkon is tájékozódhat:

www.vintonkiado.hu

Az e-book formátumot előállította:

BOOK&walk

www.bookandwalk.hu

Tina Beckett

Aki mer, az nyer

ELŐHANG

Az anyja előtte térdelt, a kezét a vállára tette. A kisiú nem emlékezett a szavaira, de pontosan emlékezett arra a pillanatra, amikor a világa örökre megváltozott. A tekintetét végighordozta az anyjától jobbra és balra álló férfiakon – akiknek a mogorva tekintete megrémítette –, és figyelte az anyja remegő száját, ahogy közölte vele, egy időre elhagyja őt.

Odalra pillantott. Maddie néni az ajtóban állt, és figyelte, mi történik. Könnyek csorogtak végig az arcán. Amikor az anyja végül felállt, biccentett Maddie-nek, Maddie pedig odalépett hozzá, és megfogta a kezét. Ő lerázta magáról, és az anyjához akart futni. De az asszony hátralépett.

– Anya?

– Légy jó! Ne feledd, hogy szeretlek. Most és mindörökké!

De ez nem volt igaz, különben vele maradt volna.

Eltelt öt év. Aztán tíz. És bár Maddie mindig kedves volt vele, Ellis szenvedett az anyja hirtelen elvesztése miatt. Ugyanakkor félt, hogy az idegenek egy nap visszatérnek, és Maddie-t is elviszik. Megkérdezte Maddie-t, hogy az anyját börtönbe vitték-e vagy elrabolták, de soha nem kapott választ. Maddie mindig csak azt ismételte, amit már számtalanszor: anyának el kellett mennie, de örökké szeretni fogja Ellist.

Ellis nem hitt neki. És képtelen volt szeretetet érezni bárki iránt is.

– Kötődési zavar – hallotta a szót suttogni a zárt ajtók mögött.

Amint elkezdett keményen tanulni, és kitűnő jegyeket kapott természettudományokból, többé nem találkozott ezzel a szóval, de soha nem felejtette el, mit jelent: képtelen érzelmi köteléket kialakítani más emberekkel.

De ez rendben is volt így. Megtalálta a módját, hogy megbirkózzon az élettel. Mindent megtett, hogy elnyomja az érzéseit, és a sikertelen kapcsolataiból ítélve ez jól sikerült.

Most, hogy érettségi előtt áll, komoly döntéseket kellett hoznia. Csak annyit tudott, eltökélt szándéka, hogy kiderítse, hová tartozik, és elfoglalja helyét a világban. Nem számít, hány évbe telik, vagy mennyi áldozatot kell hoznia ahhoz, hogy elérje a célját.

1. FEJEZET

Lyric Westphal késésben volt. Aznap reggel a mobiljának az ébresztő funkciója meghibásodott, és a csendes-óceáni időszámításról a keleti időszámításra való átállás teljesen felborította a napi ritmusát. Ráadásul Atlanta nagyon különbözött Las Vegastól. De ez a lehetőség isteni ajándék az ő és az unokahúga számára. Újrakezdehetik az életüket, távol Lyric elhunyt nővérének emlékeitől és halálának körülményeitől.

Bárcsak időben odaérne a találkozóra! Az anyósülésre pillantott, ahol a jegyzetfüzete feküdt. A lány ebbe írta bele az ötleteit. Talán még túl korai, de a klinika megérdemli, hogy tudja, mire vállalkozik.

Befordult a jókora épület parkolójába, talált egy szabad helyet, sietve kiszállt a kocsiból, felkapta a jegyzetfüzetet, és a klinika bejáratához sietett. Szerencsére ma lapos sarkú csizmát viselt.

Amint felvették ide, és talál magának lakást, a szülei iderepülnek Aliával Atlantába. Lyric álmában sem gondolta volna, hogy harminchárom évesen ilyen körülmények között alapít családot, de mindenáron meg akarta védeni az unokahúgát. És mivel Lyric apja egészségügyi problémákkal küzdött, úgy döntöttek, hogy Alia Lyricnél fog élni. Messze Las Vegastól, attól a helytől, ahol az édesanyja, Lyric nővére meghalt.

A lány beviharzott az ajtón, és bosszankodott, amikor egy férfi az útjába került. Olyan gyorsan kellett kitérnie, hogy elejtette a füzetét. Szemrehányó pillantást vetett a fickóra, de látta, hogy az összeszorított fogakkal és felhúzott szemöldökkel vizsgálja őt.

A férfi lehajolt, felvette a füzetet, egy pillantást vetett a nyitott oldalra, és átnyújtotta neki.

– Köszönöm – motyogta Lyric, majd a recepcióhoz ment, és megszólította az alkalmazottat. – Dr. Lawson rendelőjét keresem. Időpontom van.

Az idegen férfi már egy kicsit odébb ment, de most visszafordult.

– Dr. Westphal?

– Igen, dr. Westphal vagyok.

A férfi a pult mögött álló recepcióshoz fordult.

– Én majd intézem.

Lyric nyelt egyet. A férfi bizonyára itt dolgozik. Talán a klinika igazgatója.

– Maga dr. Lawson?

– Nem. De én is az irodájában voltam, ahol magára vártunk.

Lyric behunyta a szemét.

– Sajnálom. Tudom, hogy elkéstem. Csak... stresszes volt a reggel. Telefonáltam volna, de épp vezettem, és... – Mély levegőt vett. – Lyric Westphal vagyok. És maga...?

– Ellis Rohal. Ha elfogadja az állást, együtt fogunk dolgozni. Én vagyok a gyermekgyógyászat vezetője. – A férfi a jegyzetfüzet felé biccentett. – Nem gondolom, hogy ez is az önéletrajzához tartozik, hacsak nem érdekli a drogrehabilitáció.

Hát nem így képzelte el az első találkozásukat! A férfi biztosan belenézett a jegyzeteibe.

– Valóban érdekel a dolog. Reméltem, hogy beszélhetek erről dr. Lawsonnal.

A férfi összevonta a szemöldökét.

– Jack nagyon elfoglalt.

– Biztos vagyok benne. És higgye el, hogy általában sosem szoktam késni... vagyis szinte soha.

– Jó tudni.

Bár a férfi a szája egyik sarkát fanyar mosolyra húzta, volt valami lekezelő ebben, mintha máris ítéletet mondott volna felette. Remélhetőleg nem gondolja, hogy neki magának drogproblémái lennének, futott át Lyric agyán.

Amikor megálltak a lift előtt, és a férfi megnyomta a gombot, Lyric kinyújtotta a jobb kezét.

– Próbáljuk meg újra! Dr. Rohal, alig várom, hogy együtt dolgozhassunk. Feltéve, ha felajánlják nekem az állást.

A férfi rövid ideig habozott, mielőtt elfogadta volna a kezét. A kézfogása melegnek és határozottnak tűnt, valamint kérgesnek. Kizárt, hogy ezeket a bőrkeményedéseket a sebészi munkája során szerezte volna. A férfi hosszan a szemébe nézett, majd hátrább lépett. Lyric megkönnyebbült.

Beszálltak a liftbe, és néhány emberrel együtt felmentek a negyedik emeletre. A férfi nem szólt hozzá.

Lyric csak remélni merte, hogy dr. Lawson nem olyan bosszús, mint Ellis.

Amint kiléptek a liftből, befordultak egy sarkon, és a lánynak szinte futnia kellett, hogy lépést tartson a férfival. Ujjai megfeszültek a jegyzetfüzet körül, és hirtelen megbánta, hogy magával hozta. Talán túlságosan elbizakodott, hogy máris be akarja mutatni az elképzeléseit, mielőtt elkezdte volna a munkát. Ellis viselkedése olyan érzést keltett benne, mintha az igazgatói irodába vinnék, mert rossz fát tett a tűzre. Pedig Lyric mindig is mintatanuló volt.

Nem úgy, mint vad és indulatos nővére. Lyric csak nemrég jött rá, hogy Téssé a saját démonaival küzdött.

Odaértek dr. Lawson irodájához. Ellis bekopogott, és beléptek. Odabent ült az igazgató, hátradőlve a székében. Lyric látta, hogy mosolyog. Megkönnyebbülten felsóhajtott.

– Á, szóval megtaláltad!

Elégedettnek tűnt – Ellisszel ellentétben.

– Azt hiszem, ő talált meg engem.

– Nagyon sajnálom, hogy késtem – mondta Lyric.

– Badarság! – legyintett dr. Lawson. – Azt hittem, eltévedt. Tíz éve dolgozom itt, és néha még én is eltévedek. Nagy ezt az épület.

Lyric megkönnyebbülten elmosolyodott.

– Igen, tényleg az.

Ősz hajával és szemüvegével dr. Lawson pontosan úgy nézett ki, mint ahogy a legtöbb ember elképzel egy kórházigazgatót. De a szemében volt valami szelídség, ami meglepte Lyricet, amint az is, hogy egy vállrándítással elintézte a kését.

Ellisszel ellentétben.

Rosszul indítottak, de Lyric remélte, hogy Ellis nyitott lesz az ötleteire – különösen, mivel együtt fognak dolgozni, ha megkapja az állást. A gondolatra kissé émelyegni kezdett. Vajon mégiscsak hiba volt az Atlantába költözés?

Nem! Megfogadta, hogy Alia nem fogja úgy végezni, mint Tessa.

– Üljön le, és mesélje el, mi szél hozta Atlantába!

Lyric helyet foglalt az íróasztallal szemben álló kényelmes karosszékek egyikében. Ellis vállával a falnak támaszkodott. Így még magasabbnak tűnt.

A lány kínosan fészkelődött egy kicsit. Tinédzserként azt kívánta, bárcsak sokkal vékonyabb lenne, de kimondottan nőies alkat volt, noha mindennap öt kilométert kocogott.

Nem akarta bevallani dr. Lawsonnak, hogy csak azért van Atlantában, mert ígéretet tett magának, hogy Aliát távol fogja felnevelni attól a helytől, ahol Tessa annyi hibát követett el. Ezek közül az egyik végül a halálához vezetett, annak ellenére, hogy nem sokkal korábban megpróbálkozott az elvonóval. Lyric volt az, aki ragaszkodott hozzá. De nem működött.

– Nos, ahogy az önéletrajzomból kiderül, Las Vegasban végeztem, de egy nagyobb oktatókórházban akartam dolgozni. Olvastam az álláslehetőségről a New Mercyben, és úgy döntöttem, hogy jelentkezem.

– Érdekli a tanítás, dr. Westphal?

A lány tétovázott.

– Kérem, szólítson Lyricnek! És igen, valamikor szeretnék tanítani, ha lehetőség adódik rá. És szeretnék más ötleteket is megvalósítani.

A kezében tartott jegyzetfüzetet hirtelen nehéznek érezte.

– Látod, Ellis? Néhány orvos önként jelentkezik, hogy foglalkozhasson az orvostanhallgatókkal.

– Már így is van elég diákom – felelte dr. Rohal, és arckifejezése rezzenéstelen maradt.

– Azt mondtam, önként – hangsúlyozta dr. Lawson.

Lyric kétszáz diákot is elfogadott volna, ha megkapja ezt az állást. Az elválás nehéz lesz a szüleinek, de megértették az indokait, és támogatták. Az apjának is lenne így egy kis ideje, hogy felépüljön.

2. FEJEZET

Lyric alaposan szemügyre vette a jóképű orvost, akivel együtt fog dolgozni. Tekintete a kelleténél kicsit tovább időzött a férfi széles vállán és markáns vonásain, Nyelt egyet.

Lyric csak nemrég vetett véget egy kapcsolatnak, és nem akart megint újat kezdeni. Senkivel sem! A Jimmel folytatott öt éves románca – ha lehetett annak nevezni – talán élete legnagyobb hibája volt. Emellett most Alia az első számú prioritása. A négy éves kislány már így is sok minden ment keresztül. Stabilitásra van szüksége. És sok szeretetre.

– Nos, dr.... úgy értettem, Lyric. Azt hiszem, elég jól meg tudom ítélni az embereket. És mind az önéletrajza, mind az ajánlásai kifogástalanok. Szeretném felkínálni önnek az állást. Mennyi a felmondási ideje a jelenlegi klinikáján?

Lyric először eufóriát érzett, aztán megmerevedett.

– Már felmondtam.

Megvoltak az okai, amiért gyorsan pontot akart tenni a Las Vegas-i életére. Az egyik ok Jim volt. A felmondás is arra sarkallta, hogy gyorsan új munkát találjon.

– Szóval azonnal kezdhet?

– Igen. Szükségem lenne egy szabadnapra a jövő héten, amikor a szüleim iderepülnek, és még találnom kell lakást, és...

Megrázta a fejét. Majdnem kibökte, hogy keresnie kell óvodát Aliának. Nem titkolta, hogy ő neveli az unokahúgát, de nem akarta rögtön elrontani az esélyét, amikor már olyan közel a célja eléréséhez.

– Nagyszerű! Van még kérdése? Vagy valami, amit szeretne elmondani nekem?

Lyric megint nyelt egyet, Ellisre nézett, majd visszafordult az igazgatóhoz.

– Az a gondolat foglalkoztat, hogy létrehozok egy drogprevenciós programot a városban. Szeretné megnézni az ötleteimet?

– Benne van a jegyzetfüzetében? Hagyja nálam, és elolvasom az egészet, amint végeztem a mai megbeszéléseimmel.

– Jack, nem gondolod, hogy óvatosnak kellene lennünk...

Dr. Lawson félbeszakította Ellist.

– Úgy lesz. De kaptunk egy nagyobb összegű támogatást a gyermek- és serdülőkori problémák orvoslására. Azt hiszem, legalább egy részét a drogprevencióra fordíthatnánk.

Valami azt súgta Lyricnek, hogy Ellisnek már megvannak a saját elképzelései a pénz felhasználására. Semmiképp sem akart háborúzni vele. Legalábbis nem a kezdetektől.

– Kérem, olvasson át mindent, és győződjön meg róla, hogy az elképzeléseim illeszkednek-e a klinika céljaihoz! A legkevésbé sem szeretném azt a benyomást kelteni, hogy erőszakosan önökre akarnám tukmálni az elképzeléseimet.

Dr. Lawson kinyújtotta a kezét. Lyric odaadta neki a jegyzetfüzetet, és némán fohászodott, hogy az érvei logikusak és meggyőzőek legyenek.

A kórházigazgató most félbeszakította a töprengését.

– A klinikán van néhány vendégszoba, ha szüksége lenne rá.

– Köszönöm szépen. A bútoraimat ideszállítják, amint hivatalosan is megkapom a munkát. És találtam már valamit, ahol lakhatok.

Nem említette, hogy ez egy szállodai szoba.

– Ahogy mondtam, az állás a magáé. Szóljon nekünk, ha segítségre van szüksége a költözésnél!

Nekünk? Lyric tekintete ismét Ellisre esett. Kétkedett benne, hogy a férfi hajlandó lenne segíteni. Különbösen is csak néhány szekrénye, egy kanapéja és egy étkezőasztala van, valamint egy ágy, amit Aliának vásárolt. Az édesanyja két hétre ide fog költözni, hogy segítsen neki kipakolni, és vigyázzon Aliára, amíg nem talál óvodát és bébiszittert.

– Még egyszer köszönöm. Nagyon boldog vagyok, hogy itt dolgozhatok.
– Rendben. Ellis, körbevezetnéd Lyricet, és elvinnéd a HR-esekhez, hogy véglegesítsük a folyamatot? Még szüksége van egy nyakba akasztható névjegykártyára és egy matricára a kocsijához.

Lyric Ellisre nézett, és látta, hogy a férfi elkomorul. Nyilvánvalóan nem akarja eljátszani az új kollegina bébiszitterét.

– Ha más dolga van, biztos, hogy valaki a HR-esek közül tud adni egy térképet – javasolta Lyric.

– Nem, semmi gond. Úgyis le kell ülnünk, hogy beszéljünk... az elvárásainkról.

– Ellis, légy kedves az új doktornőhöz! Még el sem kezdte a munkát.

Ellis feszült mosollyal nézett az igazgatóra.

– Ne aggódj, Jack! Kesztyűs kézzel fogok bánni dr. Westphallal, akárcsak a többi munkatársammal. Lawson felhorkant.

– Ettől tartottam. – Lyric felé fordult. – Ne aggódjon! Lehet, hogy ugat, de nem harap.

Lyric ebben kételkedett. Lefogadta, hogy Ellis harapása legalább olyan rossz, mint az ugatása, talán még rosszabb. Így hát nem mutathat gyengeséget előtte. Kihúzta magát, és kihívó pillantást vetett a férfira.

– Biztos vagyok benne, hogy jól kijövünk majd egymással.

Ellis mély levegőt vett, és megpróbálta kordában tartani a haragját, amely főként saját magára irányult. Amióta az előcsarnokban összefutott az új doktornővel, állandóan csak rágondolt. Apró dolgokat vett észre rajta, például a pisze orrát és a bal szeme melletti szépségfoltot.

Ez nem jó. Ritkán érzett vonzalmat bárki iránt, különösen azok iránt, akikkel együtt dolgozott. Ez a tulajdonság – egyesek inkább jellemhibának neveznék – olyan mélyen gyökerezett benne, hogy kellemesnek találta.

Hogy Jack átnézi az új doktornő jegyzeteit, és esetleg úgy dönt, hogy támogatja... Nos, ez nem jó hír. Hiszen a pénzügyi forrásaik korlátozottak.

– El kell hoznom valamit az irodámból, és közben beszélgethetünk egy kicsit – mondta most Lyricnek.

A lány megmerevedett.

– Nézze, a jegyzetfüzetben csak ötletek vannak. Nem akarom magamhoz ragadni az irányítást. És nem tudhattam, hogy a gyermekgyógyászati osztály nemrég anyagi támogatást kapott.

A férfi hitt neki. Azon tűnődött, vajon Jack említette-e a pénzt a telefonban.

– Csak meglepődtem, hogy hozott magával egy kész tervet. Las Vegasban is ezzel foglalkozott?

– Nem. – Lyric szünetet tartott. Néhány tincs a homlokába hullott, eltakarva a szeme melletti szépségfoltot. – De bárcsak többet tettem volna az ottani drogproblémák ellen!

– Megkérdezhetem, miért olyan fontos ez magának?

Lyric megvonta a vállát.

– Mert nem hagyatkozhatunk csupán a rehabilitációs központokra. Vannak, akik több elvonót is végigcsinálnak, de rögtön utána visszaesnek a régi mintákba, mert rosszul szocializálódtak. Segítenünk kell nekik új barátokat szerezni. Erős kapcsolatokat építeni a drogok világától távol. Segítenünk kell munkát találni. A terápiák során új viselkedési mintákat kialakítani. Bármilyen áron.

Ellis gyermekkorában viselkedésterápián vett részt. Még azt is próbálták megtanítani neki, hogyan tud kötődni más emberekhez. De bár Maddie igyekezett, most már értette, hogy ő is gyászolt. És közben az egyedülálló anya szerepét is magára kellett vállalnia.

– Amint Jack átnézte a jegyzetfüzetét, én is szívesen belepillantnék. De nem ígérem, hogy meggondolom magam. Már vannak terveim, hogy mire költöm a pénzt.

– Sejtettem. És nem kell azonnal megvalósítani ezeket az ötleteket. Csak jelezni akartam, hogy ez az ügy közel áll a szívemhez.

Ellis terapeutái ugyanilyen elkötelezettek voltak. De végül is a régi viselkedési minták már túlságosan rögzültek, és az útja eleve ki volt jelölve. Meg sem próbált változtatni ezen, mert nem is akart.

Pár perccel később megérkeztek az irodájába.

– Kérem, üljön le! – kérte Ellis a lányt. – Miben különbözik a New Mercy az ön Las Vegas-i

klinikájától?

– Ez itt teljesen más. Las Vegas a show világa, és a városnak fenn kell tartania a csillogás imázsát. Még a klinikának is, ahol dolgoztam.

– Azon morfondíroztam, hogy nem zavarja-e, hogy itt ennyi pénzt költenek a berendezésre? Lyric megvonta a vállát.

– Azt hiszem, ez manapság már természetes. De én ugyanilyen boldog lennék egy raktárhelyiséggel is.

Ez meglepte Ellist.

– Én is.

Lyric elmosolyodott.

– Úgy tűnik, végre valamiben egyetértünk.

Ellis megkerülte az íróasztalt, és helyet foglalt a magas támlájú irodai székében.

– Úgy néz ki.

A következő húsz percet azzal töltötték, hogy átbeszélték a klinika mindennapi munkáját és a Lyricnek a drogprevencióval kapcsolatban kutatásait. Ellis meglepődve hallotta, hogy a Parkinson-kór kezelésére használt dopamin a gyanú szerint egyes betegeknél szerencsejáték-függőséget okoz.

– Már korábban is gondoltam arra, hogy a függőségnek hormonális okai is lehetnek – jegyezte meg Ellis.

Sokszor eltöprengett azon, hogy a kötődési zavarokat nem csupán a gyermekkori traumák okozzák. Talán egyesek egyszerűen hajlamosak erre. Mint például ő is.

– A viselkedési endokrinológia elég érdekes – mondta Lyric. – De lehetetlen megmondani, hogy melyik volt előbb. A droghasználat fizikai változásokat is eredményezhet az agyban, amelyek megerősítik a függőséget. Így miután a probléma az elvonás révén megoldódott, új függőség alakulhat ki, például szerencsejáték-függőség vagy étkezési rendellenesség.

– Egyszer majd hosszasan meg kell beszélünk ezt a dolgot.

És természetesen ennek abszolút semmi köze ahhoz, ahogyan Lyric szeme ragyog, miközben beszél.

De ideje témát váltani.

– Említette, hogy lakást keres. Egyhálószobás lakást nehéz találni. Beszélt már ingatlanügynökkel? Mert én ismerek valakit.

– Nagy segítségre lenne. De nekem kétszobás lakás kell.

Lyric tervezi talán, hogy lakótársat keres? Vagy van egy gyereke? Erre nem is gondolt. De bármi is az oka, neki semmi köze hozzá.

– Szeretné elmenteni az ingatlanügynök számát?

– Ó, igen, persze.

Lyric kivette a mobiltelefonját a táskájából.

Ellis lediktálta a számot.

– A neve Dave Butler. Régi barátom.

– Köszönöm. Igazán nagyra értékelem. Van valami tippje, hogy melyik környéken érdemes keresgélnem?

– Attól függ, hogy mennyit akar ingázni. Ahogy ma reggel is látta, nagy a forgalom.

– Az ingázás kevésbé aggaszt, mint a...

– Mint a...?

– Szeretnék jobb környéken lakni, ahol megfelelőek az iskolák, és nincs annyi drog. Ez különösen fontos lenne a jövő szempontjából.

A jövő? Ellis úgy tudta, hogy a lány egyedülálló. Ezt a Jackkel folytatott beszélgetés során hallotta. De ha a lány terhes, nem kellene tudnia arról, hogy hosszú időre kiesik? Lyric erről nem mondott semmit, és Ellis nem tudta, hogy a törvényi előírás szerint szabad-e megkérdeznie.

– Van valami, amit tudnom kellene? – kérdezte.

– Talán. Eddig azért nem említettem, mert nem várom el, hogy tekintetbe vegyék a munkavégzés során. – Lyric mély levegőt vett, majd olyan gyorsan beszélt, hogy a férfinak alig volt ideje felfogni a szavai értelmét. – Van egy négyéves gyermekem, és egy jó óvodát keresek neki.

3. FEJEZET

Különböző érzelmek tükröződtek Ellis arcán, és végül döbbenten megkérdezte:

– Van egy... gyereke?

– Igen. És nem. Ő az unokahúgom. Velem fog élni – végleg. Az anyám hozza Atlantába, amint találok lakást. Ezért keresek óvodát, ami nincs túl messze az új lakásomtól. – Mindenképpen fontos, hogy a férfi tudjon a helyzetéről. – A nővérem hat hónappal ezelőtt túlادagolásban halt meg. Amióta megszületett a lánya, én segítek gondoskodni róla.

Ellis előrehajolt, a könyökét az íróasztalra támasztotta.

– Sajnálom. Fogalmam sem volt róla.

Lyric érezte, hogy könnybe lábad a szeme. A fenébe! Nem akar a férfi előtt sírni.

– Tessa több rehabilitációs klinikát is megjárt, de semmi sem segített. Ő az oka annak, hogy a viselkedési endokrinológiára szakosodtam. Ha a függőségét már fiatal korában kezelni lehetett volna... talán másképp alakul az élete. Azt akarom, hogy a lánya soha ne érezze úgy, hogy cserben hagyták.

– Egy gyerek gyakran érzi úgy, hogy cserben hagyják.

Tényleg? Vagy Ellis csak azért adta ezt a sablonos választ, mert nem jutott más az eszébe?

– Ez az oka annak, hogy szeretnék változást elérni.

– És ha nem sikerül?

A férfi szavai elgondolkodtatták Lyricet. Valóban így gondolja? Hogy ez egy értelmetlen vállalkozás? Remélte, hogy nem, különben biztosan nehéz lesz együtt dolgozniuk. Ez megkérdőjelezné a döntését, hogy Atlantába költözött, és jelentkezett erre a klinikára.

– Mit gondol, mi lenne a helyes lépés? – kérdezte Lyric.

– Őszintén szólva fogalmam sincs. Ellátom a hozzám forduló betegeket. És pont.

A lány azon tűnődött, vajon Ellis felfogta-e, hogy ez milyen ridegen hangzik.

– Szóval nem akar változtatni a dolgokon? Hogy megelőzőképpen tegyen valamit a páciensekért, hogy eleve ne kelljen magához fordulniuk?

– Elvileg nem vagyok ellene. De át kellene olvasnom az idevonatkozó tanulmányokat, mielőtt beleugranék valamibe, amit nem ismerek.

– Néha csak úgy tudunk változást elérni, ha különböző módszerekkel kísérletezünk. Így jutott az orvostudomány a legnagyobb eredményekre.

– Szeretnék ezzel kapcsolatban néhány statisztikát látni.

– Még nem ismerem a klinikát és a várost, így a terveim nem biztos, hogy működnének itt. Utána fogok nézni, hogy mit tettek már eddig a megelőzés terén. Lehet, hogy az ötleteim feleslegesek. Ha ez a helyzet, akkor elfogadom, és örülök, hogy valami már elindult. – Lyricnek eszébe jutott valami:

– Megkérdezhetem, hogy maga mire akarja felhasználni a támogatást?

– Új eszközök beszerzésére. Korszerűbb dokumentációs rendszer bevezetésére.

Lyric oldalt biccentette a fejét.

– De a betegeknek semmi?

– Tessék? Ez mind a betegek javát szolgálná.

– Tehetek egy javaslatot?

– Még egyet? – De a mosoly elvette Ellis szavainak az élet. Hátradőlt. – Akkor hadd halljam!

– Talán a gyerekekre is gondolni kéne. A kórházi tartózkodás elég stresszes. Van valami, amivel megkönnyíthetnénk az itteni tartózkodásukat?

– Azonkívül hogy családi szobákat kínálunk?

– Igen. Például terápiás állatokkal. Vagy időnként ellátogatna ide egy bűvész. Születésnap partikat tarthatnának. Vidám színekkel festhetnék le a folyosókon. Vagy a különböző gyermekosztályokat különböző témák szerint lehetne berendezni.